

Abstrakt

Nivikolní hlenky (Myxomycetes) jsou relativně málo prozkoumaná skupina organismů patřících do skupiny Amoebozoa, která se adaptovala na prostředí tajícího sněhu. Tyto druhy tvoří plodnice za odtávajícími sněhovými poli na lokalitách s dlouho vytrvávající sněhovou pokrývkou. Nivikolní hlenky se adaptovaly na extrémní prostředí spojené s nízkými teplotami a vysokou vlhkostí. Jsou schopné přežít a rychle se rozmnožovat i v tomto relativně nestabilním prostředí. Na základě dostupných zdrojů je zřejmé, že jsou nivikolní druhy celosvětově rozšířený horský prvek, i když jejich detailní rozšíření je v mnoha případech neznámé. Dosud bylo popsáno asi 100 druhů, avšak mnoho z nich se zdá být spíše druhovými komplexy kryptických druhů. Výskyt nivikolních hlenek je podmíněn třemi základními faktory: načasování sněhové pokrývky, stabilita sněhové pokrývky až do skončení mrazů a její dostatečná mocnost jako ochrana před mrazy. Přestože těžiště jejich výskytu je v nadmořské výšce mezi 1500–2500 m n. m., nálezy těchto druhů jsou čím dál častěji také z nížinných oblastí. Tato práce se věnuje jejich fylogenetickému postavení a diversitě, podmínkám ovlivňujícím jejich výskyt, speciálním adaptacím a ekologickému významu. Práce zdůrazňuje jejich význam jakožto půdní složky a poukazuje na potřebu dalších studií pro lepší pochopení jejich diverzity, rozšíření a významu na ekosystémové úrovni.

Klíčová slova: nivikolní hlenky, Myxomycetes, ekologie, diverzita, rozšíření, horské prostředí, sníh